

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 6.

Sibenik, 7. veljače 1937.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Bogati rizničar

Bogatstvo omamljuje čovjeka više nego najopojnije piće. Biti bogat! — to je želja mnogih. Ona ih podžije, tjer u životu naprijed, ali ih i razapinje.

Nu ko ispravno shvaća svijet i svrhu života, zna da ima, i tu na zemlji, većih i dragocjenijih vrijednosti nego što je novčano ili materijalno bogatstvo.

Bogatstvo danas jest, a sutra ga nema; prelazi iz ruke u ruku kao što prelazi i oznaka bogatstva: papirnati ili kovinasti novac.

Medutim: istina, dobrota, ljubav... to su trajne i vječne vrijednosti, to je bogatstvo koje vrijeme ne uništaje, koje moljac ne nagriza.

Istina! Dobrota! — Ko bi mogao ono silno bogatstvo, koje se skriva u tim riječima, otkupiti novčanicama i zlatnicima? Niko i nikada!

A najstariji i najpouzdaniji rizničar tog duhovnog bogatstva među sinovima ljudskim jest onaj koji na sijedoj glavi nosi trostruku krunu i koga njegovi podanici nazivaju povjerljivim imenom oca — papom.

Papa je star kao što je staro kršćanstvo. I niko nam nije, poslije Kristovog uzašaća na nebo, sačuvao čitavu i potpunu istinu, čistu i savršenu dobrotu osim pape, kojemu je Krist nekoć povjerio ključeve kraljevstva nebeskoga i kojemu je obećao trajnost do konca svijeta.

Bilo je učenih ljudi, genija koji su svjetlosti svoga uma obasjivali velike prostore zemlje. Ali medu tim pronicavim, dubokounim genijima došlo je do svade i do razmimoilaženja. Jedni su naučavali jedno, a drugi opet drugo; i što bi jedni tvrdili da je bijelo, drugi bi uporno dokazivali da je crno.

To je sudska znanosti kroz sve vjekove.

Ipak je na svijetu jedan koji uvijek, već dvadeseto stoljeće, povijeda jednu, stalnu i nepromjenjivu istinu. A taj i danas živi i sjedi na staroj vladalačkoj stolici ribara i apostola Petra. To je namjesnik Kristov, sveti Otac Papa, koji danas progovara kroz usta bolesnog ali dalekovidnog starca Pija XI.

I dobrotu su mnogi shvaćali i tumačili na razne načine. Bilo je u povijesti čudorednih učitelja ko-

Prilikom svjetskog euharistijskog kongresa

Zašto baš u Manili?

Od 3.-7. veljače održava se u Manili trideset i treći euharistijski međunarodni kongres. Manila je grad na Filipinskom otočju koji broji 500.000 stanovnika.

Filipinsko otočje je otkrio glasoviti istraživač Magellan 1521. godine. 1565. godine je otočje potpuno zauzeala Španija. Tad je pošao osim admira- la na Filipine i misionar, koji je nastavio da pokrštava i propovijeda evanđelje što je već bio započeo Magellan. Kraljica otočja Sebu sa osam stotina svojih podanika je primila kršćanstvo. Time je širom otvorila vrata Kristovoj vjeri koja se od tada sve brže širila po otočju. Od današnjih 14 katolici.

Filipini su kasnije potpali pod milijuna stanovnika 11 milijuna su vlast Sjedinjenih Država Sjeverne Amerike, ali pred godinu dana su proglašeni nezavisnom republikom, iako su i dalje zadržali neke veze sa Sjedinjenim Državama. Makar koliko im je dala u kulturnom pogledu, Amerika je tako loše utjecala i utječe na njih u moralnom pogledu. Unijela je među njih protestantizam, a uvađa i daje pogubni liberalizam, ponajviše putem školstva. U školi se ne smije djeći ništa spominjati o vjeri na temelju američkih protestantskih i slobodnoodzarskih zakona. Narod se zbog toga ne buni, jer je kulturno ovisan o Americi, a ona mu je obećala naskoro potpunu nezavisnost. Ali se proti tog utjecaju liberalne Amerike brane na drugi način. Katolici su osnovali svoje katoličke škole, koje su ponos naroda. Na glasu je katoličko sveučilište sv. Tome, koje je osnovano još 1611. godine. K tomu imaju još 4 katolička sveučilišta, 35 velikih škola i mnoštvo srednjih i osnovnih.

Narod na Filipinima je jako po- božan. Zahvalnost za to ide španjolskim redovnicima, koji su ih tome naučili. Veliku pobožnost gaje prema Euharistijskom Isusu, pa prema Blaženoj Djevici Mariji, koja ima svu silu proštenja na otocima. Pobožnost prvi petaka obavlja s velikom revnošću, a na procesijama i hodočašćima prisustvuju radno i u velikom broju, te sa dirljivom pobožnošću i dostojan-

stvenošću. Svojoj djeci daju imena Gospina i Gospinih pridjevaka kao Dolores, a nade se i djevojčica po imenu Lurd u čast Lurdske Gospi. A kako li pogaska imena u kulturnoj Evropi! Negdje se zadržao još stari običaj da se djevojka zavjetuje nositi za neko vrijeme Gospino odijelo ili odijelo sv. Ante.

Naročito stariji gradovi imaju mnogo crkava i samostana. Tako i Manila, u kojoj se drži kongres. Moderniji gradovi nemaju mnogo crkava. Još više se osjeća pomanjkanje svećenika. Biskupi nastoje da tome što više doškoče, jer im prijeti velika opasnost uslijed sve jačeg utjecaja američkog vjerskog indiferentizma. Redovnica imaju dosta. One rade na karitativnom polju i na katehizaciji. Katehizacija je velika vrlina toga naroda. Mnogi se i intelektualci javljaju kao dobrotoljni katehiste te odlaze po selima i naučavaju tamo, kamo ne dospijeva svećenik i gdje se u školi ne dobiva nikakva vjerska pouka. I Katolička Akcija posvećuje tome pitanju mnogo pažnje te svoje članove odgaja za dobre katehiste.

Nadbiskup Manile prisustvova je međunarodnom euharistijskom kongresu u Čikagu 1926. godine i u Sidneyu 1928. godine. To ga je oduševilo, pa odluči organizirati nacionalni euharistijski kongres u Filipinima. Želio je time ojačati privrženost naroda Katoličkoj Crkvi, na koju su neprestano jurišali protestanti. Kongres je održan 1929. godine i sjajno je uspio. Ovaj uspjeh porodi u njemu misao, da bi se na ovim otocima, na „Biseru Tihog Oceana“, mogao održati i međunarodni euharistijski kongres. Divna zamisao! Doći će narodi sa svih strana svijeta: razne rase, razne narodnosti, raznih jezika i običaja. Toliko različiti, ali ih ipak spaja jedno, spaja ih zajednička vjera, spaja ih ljubav prema Euharistijskom Kristu. Svi ti različiti narodi u različitim jezicima uzdizale svoje želje i misli onoj bijeloj Hostiji na oltaru, moliće neka ih Euharistijski Isus obaspe milošću i učvrsti u vjeri, a moliće i za one milijune pogana u Aziji, za koje se optimljaju komunisti, neka i njih oba-

spe Euharistijska milost i donese im obraćenje.

Sv. Otac Papa je zaželio, da kongres ima misijski značaj te da se mnogo moli za dobre svećenike. Legat sv. Oca na kongresu je N. E. kardinal Dougherty nadbiskup u Filadelfiji.

Rijetko će koji Evropljanin prisustvovati tom velikom kongresu, ali katolici svega svijeta — pak i mi Hrvati — smo ovih dana duhom prisutni uz one tisuće vjernika, koji će se sastati u Manili. Molili smo za uspjeh. Molili smo i molimo za ono, za što će i oni moliti po želji sv. Oca. Sudjelujemo u duhu toj velikoj vjerskoj manifestaciji sa svim katolicima svijeta, jer je to naša manifestacija, manifestacija svih katolika, koje tako divno spaja presveta Euharistiju!

Socijalno zrnie

PUT DO RIJESENJA

Cehoslovački su biskupi svojim vjernicima upravili pastirske pismo o opasnosti boljševizma, koja će se uklobiti jedino pravom primjenom kršćanskih načela na gospodarske prilike. Vrlo je žalosno da svu krivnju komunizma za ove prilike bacu na katoličku Crkvu, koja se uvijek zauzimala za bijedne, slabe i zapanjene.

Sve, što god budemo radili proti komunizmu, ništa neće koristiti, ako nam ne uspije, da se na razvalinama, koje nam je ostavio s mamonom povezani liberalizam, sazida novi dom, kojemu će biti temelji pravednost i kršćanska ljubav.

IZ RAJA U — PAKAO Rusija!

Kad se to ime spomene, nekima odmah srce od veselja počne brže kucati. To im je zemlja blagostanja i sreće, zemlja njihovih sanja, njihova obecana zemlja. Ali to samo onima, koji je nijesu nikada vidjeli. U sovjetskom je raju danas devetsto tisuća političkih kažnjjenika. Većinom su svi u Sibiriju, gdje vlada zima od 54° ispod nitište.

Zato je razumljivo da iz toga raja bježe svi, kojima se pruži prilika. Inače bi bilo nerazumljivo, da bježe iz raja u — pakao.

KAD BI SVI TAKVI BILI!

Predsjednik jednog komunističkog saveza iz Španije doveo je u Ka-

ji su smatrali za dobro što mi osudujemo kao zlo, i koji su zabacivali nešto kao zlo, što mi preporučamo kao dobro.

Ni tu se Kristov namjesnik, rimski papa, pokazao divan i ne-pokolebiti. Zlo je smatrao uvijek zlim, a dobro dobrim, pa makar se radi toga na njega oborile najgorčenije čete protivnika, makar mu prijetili smrću i otkidali od njegovog vladalačkog žezla čitave pokrajine i države.

Rimskog papu, koji se kroz stoljeća nazivao raznim imenima, imenima: Petra, Klementa, Nikole,

Grgura, Inocencija, Leona, Benedikta, Pija... — niko nije mogao sklonuti da laž propovijeda kao istinu, a zloču prikazuje za dobro.

Pokušaće to i Arij, i Nestorij, i Pelagij, i Focije, i Luter, i Kalvin, i Dölinger... ali o Petru liticu, o vatikansku hrid skrišće svoje zube.

Istina i dobrota, to je pravo bogatstvo; i ko njih u cjelini i čistoći posjeduje, taj je najveći bogataš.

Srebrnina, zlatnina, dragulji i ostale dragocjenosti skrbno se čuvaju u posebnim riznicama. Pa i

istina i dobrota, kao najveće i najrjeđe dragocjenosti, čuvaju se u staroj riznici — a to je katolička Crkva. Rizničar te riznice jest Papa.

Tome bogatom i starom rizničaru ovih dana, kada se, prilikom izbora i krunjenja za Papu današnjeg Pija XI, slavi Papin dan, poklonice se katolici čitavog svijeta. Nadamo se da neće niko ni od hrvatskih katolika odustati od tog poklona.

Molimo za Papu našega Pija!

Ig.

nadu tri zastupnika crvene pučke fronte. Oni su iz jednoga mesta u drugo hodili, tajili grozote komunista, sakupljali novac i širili komunizam. Ali američkim katolicima je dojadio to predrsko postupanje, te su vlasti tim skitnicama zabranile agitaciju i sakupljanje novaca. Slijedeći su dan bila sazvana protestna zborovanja po svim većim kanadskim gradovima protiv komunizma i boljševičkom proganjaju vjere.

Tako se u Quebecu sakupilo 20. hiljada katolika. Načelnik tog grada je među ostalim istaknuo: „Komunistička opasnost se mora uništiti sa socijalnim preuređenjem u duhu Crkve.“ U Montrealu je bilo preko 200 hiljada ljudi. Svi su govornici u početku svoga govora isporijedali vjeru u socijalni nauk katoličke Crkve i navijestili otvoreni boj komunizmu. Da se što bolje pouče u kršćanskom socijalnom nauku, osnovali su list: „Novi red“.

MARSISTIČNA SLOBODA

Markisti se nadavne zauzimaju za slobodu stručnog organiziranja. Ali tu slobodu tumače na svoj način: radnik smije samo u njihovu organizaciju, u drugu ne; ako neće k njima, izbacice ga iz službe. Ništa zato! I dalje tvrde, da se bore proti diktaturi i za čovječja i državljanska prava...

SAVEZ: ŽIDOVSTVO, FRAMASUNSTVO I BOLJEVIZAM

Poznato je, da su Židovi najveći kapitaliste. I kad bi komunisti zaista isli za tim, da spase bijedan puk iz kapitalističkih šapa, Židovi bi moralni vrlo slabo proći. Ali u stvari je sasvim drukčije. Židovi i komunista su dva najveća prijatelja. Toj dvojici se pridružio i — framastur. Pod tim vidikom nam je jasno, zašto se Blumova vlada u Francuskoj tako zauzima za crvene u Španiji, jer su skoro svi njegovi ministri framastuni. Članovi su lože: ministar vanjskih poslova, ministar za mornaricu, za vojsku, avijaciju, nautarne poslove, pravdu, finance, gospodarstvo, kolonije, za rad. Ministar za odgoj naroda Jean Zay prije se zvao Isaie, dakle je Židov. Ministar predsjednik Leon Blum sam priznaje, da je židovske krvi. Njegov šef pisarne André Blumel i tajnik Moch su isto tako židovskog podrijetla. Pa i velik dio višeg činovništva. Vodeća mjesta i glavne uloge imaju Židovi kod velikih francuskih dnevnika. Štampu u Francuskoj većinom imaju oni u svojim rukama.

„HRVATSKI RADIŠA“ U LICI I DALMACIJI. Nakon svoga dvomjesečnog puta po Bosni i Hercegovini društveni organizator i ideolog dr Zvonko Sprajcer održat će opširno i zanimivo predavanje o řadu i ciljevima „Hrv. Radis“, i to: 2. II. u Ogulinu, 4. II. Otočcu, 6. II. u Kosišju (Gornjem i Donjem), 7. II. u Perušiću, 9. II. u Gospicu, 11. II. u Kninu, 12. II. u Drnišu, 14. II. u Šibeniku, 16. II. u Splitu, 18. II. u Sinju, 20. II. u Kaštelima. Tamošnje su društvene organizacije obavještene o predavanju i radi njegove aktualnosti u današnje dane i osobito, jer se radi o krajevima odakle „Hrv. Radis“ namješta najveći broj djece, očekuje se svakako obilan posjet.

Podlistok

Čovječe, prah si!...

Dolaze i opet žalosni pokladni dani. Žalosni su i prežalosni, jer će mnogo nevinog duši otvoriti rani grob propasti; jer će razuzdanim svojim i sotonskim krikom učiniti, da mnogo srce neće nikada više čuti slatki glas Života i Istine, glas koji ga zove na pokoru i — život!

I kao da ljudi ovih dana neće da znaju za bijedu i užas štono ih i na posljednjem prikrajkju životnih muka prate na jadnom putu zemaljske bijede! Ne, oni hoće veselja svijeta ovoga u svoj njegovo razvratnoj punini, da im zamre i posljednji tračak težnje prema gore, da im zatomi i posljednji tih šapat svijesti o dostojanstvu čovještva njihova.

Sunce zalazi, sumrak pada... I čovjek bi rekao da će, sad na, prestati užas tih „maškarada i poklada“, da će zavladati tišina Ciste srijede. Ali,

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 7. II: *Pedesetnica*, — Sr. Romualda. Rodio se u Raveni g. 907. Otac mu iz lakomosti pogubio jednoga rođaka. I da okaje očev grijeh pade u redovnike. Kasnije je osnovao redovničku družbu t. zv. Kamaldulense. Umro je g. 1027. u 120. godini života.

Ponedjeljak, 8. II: *Sv. Ivan od Matha*, priznavač. — Zivio je u 12. vijeku. Pripovijedaju nam njegovi životopisci, da mu se preko mlade Misę ukazao andeo u bijelim haljinama, koji je sa raskriljenim rukama štitio dva zarobljenika. I to prikazanje potaklo ga je, da je kasnije sa Felicijem od Valoa ustanovio redovničku Trojstva za oslobođenje zarobljenika.

Utorak, 9. II: *Sv. Ciril Aleksandrijski*, biskup i crkv. učitelj, i *Sv. Apolonija*, djevica i mučenica. Bila je mučena u Aleksandriji g. 249. Najprije joj istukoše kamenicama lice, a onda joj izbiže zube. Zatim su je poveli izvan grada. Pa kad su joj rekli, da će ju živu spaliti, ako li Krista ne oopsuje, ona se po nadahnula Duha sv. same bacila na već pripravljeni lomač.

Srijeda, 10. II: *Cista srijeda — Peplnica — Početak korizme*. Dan posta i nemrsta. *Sv. Skolastika*. Bila je sestra sv. Benedikta. Po primjeru bratovu osnovala je ženski ogrank bezdiktinskog reda, koji je jednoć u historiji brojio do 14 hiljada samostana, u kojima su tolike carice, kraljice i tolike silne i ugledne djevice određene svijeta Bogu služile. Kad je izdahnula, sv. Benedikt vido je njezinu dušu, kako u obliku golubice ulazi u nebo. Preminula je oko g. 543.

Cetvrtak, 11. II: *Ukazanje Bezgr. Začetke u Lurdzu*. Na današnji dan g. 1858. ukazala se Bl. Djevica sv. Bernardici Subiru u Lurdzu.

Petak, 12. II: *Blagdan 7 sv. Osnivača*. U 13. vijeku 7 najodličnijih Firentinaca ostavili su svijet i osnovali novi red sa nazivom Red slugu Bl. Dj. Marije. — Danas se navršava 15 godina, da je u Rimu u crkvi sv. Petra slavno vladajući Papa Pio XI. bio okrunjen papinskom krunom.

Subota, 13. II: *Sv. Fuska i Maura*. Sv. Fuska rodila se od poganskih roditelja. Na Kristovu vjeru obratila je dojilja Maura. Kad je otac — poganian video, da su mu svi pokušaji uzaludni i beskorisni i da se Fuska za ništa na svijetu ne odriće Kristove vjere — probode ju mačem. Malo vremena kasnije mučeničkom smrću završi život Fuskina dojilja sv. Maura.

Nedjelja pred korizmom

Citanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Korinćanima (I 13, 1-13): — Braćo! Kad bih jezike ljudske i andeoske govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih kao mjeđ koja zveći, ili praporac koji ječi. I kad bih imao dar proroštva i znao sve tajne i sve znanje; i kad bih imao svu vjeru da bih imao, bio bih ništa. I kad bih razdijelio sve imanje svoje, i kad bih predao tijelo svoje tako da izgorim, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo. — Ljubav je strpljiva, dobrostava je; ljubav ne zavidi, ne radi bezobrazno, ne oholi se; nije častohlepna, ne traži svoje, ne srdi se, ne mi-

sli zlo, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi.

— Ljubav nikad ne prestaje, bilo da proroštva prestanu, bilo da jezici umuknu, bilo da znanja nestane. Jer djelomično znamo i djelomično prorokujemo, a kad dode što je savršeno, onda će prestati što je djelomično. Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, osjećao sam kao dijete, mislio sam kao dijete. A kad sam postao čovjek, odbacio sam što je bilo djetinje. Sada gledamo kroz ogledalo u slici, a onda ćemo licem u lice. Sada poznajem djelomično, a onda ću poznati kao što sam i poznat. Sad ostaje vjera, ufanje, ljubav, ovo troje, ali najveća je medu njima ljubav.

† *Sljeđai sv. Evangeline po Luki (18, 31-43)*.

— U ono vrijeme: uze Isus dvanaestoricu i reče im: Evo uzlazimo u Jeruzalem i sve će se izvršiti što su pisali proroci o Sinu čovječanskome. Jer će Ga predati neznačajima, i narugat će Mu se, i biće utvrdit će Ga, i popljuvat će Ga; i kad Ga izbičuju, ubit će ga; i treći dan će uskrsmuti. I oni od toga ništa ne razumješe, i oyaj im je govor bio sakriven, i nisu razumili što im je kazao.

A dogodi se, kad se je približavao Jerihonu, neki je slijepac sjedio proseći kraj puta. A kad će mnoštvo gdje prolazi, zapita što je to. I kazaše mu da prolazi Isus Nazarećanin. I povijeku govoreći: Isuse, sine Davidov, smiju mi se! A oni što su išli naprijed, kazali su mu da šuti. A on još više vikaše: Sine Davidov, smiju mi se! Isus stade i zapovijedi da Mu ga dovedu. I kad Mu se približi, zapita ga: Sto hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospodine, da progledam. A Isus mu reče: Progledaj! vjera te je tvoja spasa. I odmah progleda, i pode za Njim hvaleći Boga. A sav narod kad vidje, dade hvalu Bogu.

Zadnja pred korizmom

Vrijeme leti, a i mi s njime. Evo nas sada baš pred vratima korizme, u trećoj predkorizmenoj nedjelji koja se zove pedesetnica. To je treća i zadnja stepenica priprave na korizmu, preko koje ćemo ući u tihu svetište korizmenog pusta i molitve.

Prve predkorizmene nedjelje, na sedamdesetnicu, Crkva nam je izabrala za razmišljanje evandeoski odlomak o vinogradu, koji je slika naše duše, i pozvala nas da udemo u nj i obrađujemo ga. Na sedesetnicu bili smo pozvani da pripravimo tlo, zemljište, na kojem će moći rasti i dozrijeti sjeeme riječi Božje. A danas već moramo misliti na Kristovu muku, koja će vjernom kršćaninu kroz čitavu korizmu biti živo pred očima.

Isus u današnjem evangelju pripravlja svoje apostole na skoru smrt. Proriče im:

„Evo uzlazimo u Jeruzalem i sve će se izvršiti što su pisali proroci o Sinu čovječanskome. Jer će Ga predati neznačajima, i narugaće Mu se, i biće utvrdit će Ga, i popljuvate Ga; i kad Ga izbičuju, ubite Ga...“

Nije to bio jedini put da je Isus govorio učenicima o svojoj muci i smrti. Tri puta im je On napovijedao strahotu svojih zadnjih dana.

A i ove tri predkorizmene nedje-

sve do u zoru!

Ali, dok plesnim salonomi bude ozvanjao bučni valcer i sotonski tanго, dok se parovi budu vrtjeli u kolu vrtloga i strasti, dotele će prodorni zvuk zvonâ s naših crkava prolamati zrak, unići — nepozvani gost! — i u krug društva štono pliva u „veselju i biće naše majke zemlje, kojoj nikamo nikao, izbjegći neće, kad će taj glas progovoriti svima: i seljačku i radničku štono se znojem znoje, da izbiju kružnoga života iz tvrde zemlje, i gavamu štonu u slastima pliva, i onim dražesnim parovima u plesnim salonima, svima: COVJEĆE, PRAH SI!...

Ide, brzo juri čas, kad će se riplinuti svî grešni snovi mlade, zan-

sene djevojačke duše i tolikih neuskupnih mladića; čas kad će glas onih crne naše majke zemlje, kojoj nikamo nikao, izbjegći neće, kad će taj glas progovoriti svima: i seljačku i radničku štono se znojem znoje, da izbiju kružnoga života iz tvrde zemlje, i gavamu štonu u slastima pliva, i onim dražesnim parovima u plesnim salonima, svima:

COVJEĆE, PRAH SI!...

Besjede monotona, ali i prodorna...

Dolazi dan, kad će se u prah pretvoriti i ona glava štono je rese lažni dijadem; i ono čelo štono je na sebe svračalo pozornost sviju; i ona bujna kosa štono je potresala tu-

lje morali bismo smatrati kao tri povijedi ili tri poziva, da se i mi užličimo Isusu i da se pripravimo, ko bi što jače u sebi doživjeli zapušnost i gorkinu Isusovih muka: biće nje, nošenje križa i smrt na križu.

Ko se kroz ove dane malo v zanima za život Crkve, sigurno da su se kroz tjeđan prve predkorizmene nedjelje čitali starozavjetni lomci o Adamu, druge nedjelje o predmetu Noi, a treće, naime današnji čitamo kako je bogobojazni patrijarh Abraham, na zapovijed Božju, hrvatovati svog jedinog sina Izaka brdu Moriji. — Dok čitamo to o Abrahamu, pitamo se:

Kako se on, otac, mogao odlučiti da spali kao žrtvu Bogu svog dasave ljubljenog jedinca sina?

Na to može odgovoriti samo naj koji shvaća ljubav prema Bogu — Iz ljubavi prema Bogu Abraham bio rado žrtvovao sina Izaka. Zato Abraham veoma lijepa i živa slika mog Isusa koji se, takoder iz ljubavi žrtvovao za sve nas.

Bez ljubavi se ne može ništa liko postići. Ona je pokretač svih likih djela.

Bez ljubavi ne bismo ni mi kćerči mogli kroz čitavu korizmu poslati žrtvovati se, kad u našim srcima bi, barem, tinjala svjetiljka ljubave.

Zato nam danas sv. Pavao u slanici pjeva svoju dlinu velebjepu ljubavi, koja je „strpljiva i dobrova“, koja „nije častohlepna, ne traje svoje, ne srdi se, ne misli zlo...“

To je sve zato da se, prije nego konačno započnemo korizmeni poslavimo ljubavlju koja je nadahnula Abramoma, Pavla i Isusa, kćerči u nas oduševiti za korizmenu koru.

Isus već ide prema Jeruzalem gdje će ga neprijatelji uhvatiti i ratiti. I dok je Crkva zaokupljena vaktivim ozbiljnijim mislima, mi ovih zanjih pokladnih dana ludujemo i ga ješimo.

Jos tri dana pa će završiti luč pokladno vrijeme, a s Čistom Sredom, kada će nam svećenik pepel posuti grešne i smrtne glave, zaprće sveta korizma. — Bar da provedemo pobožno i sveto!

Litu

NARODNA SKUPSTINA 1. t. mj. stavila je radom te uzelu u pretres novi gospački zakon.

proizvada

jedino

R. ULAHOV

ŠIBENIK

dim srcima; i ona ruka štono je n rado bacala i baca sitni novčić u z mazanu, ali poštenu, desnicu gradsku siromaha...

Ide, brzo juri čas, kad će se riplinuti svî grešni snovi mlade, zan- sene djevojačke duše i tolikih neuskupnih mladića; čas kad će glas onih crne naše majke zemlje, kojoj nikamo nikao, izbjegći neće, kad će taj glas progovoriti svima: i seljačku i radničku štono se znojem znoje, da izbiju kružnoga života iz tvrde zemlje, i gavamu štonu u slastima pliva, i onim dražesnim parovima u plesnim salonima, svima: COVJEĆE, PRAH SI!...

Iv. Ev. A

Moskovski proces
(Četvrti pismo drugo)

Dragi druže, poslije toliko vremena moram da Ti se javim. Sto ćeš! — Proljetio sam se! Sigurno Ti i sada ne bih uputio ovo pismo, ali n važni razlozi tjeraju.

Ne znam, da li još čitaš novinu (Rekao si, da neće više ni časa svo

Po državi

NOVA IZJAVA DRA MAČEKA PROTIV KOMUNIZMA. Za prvi broj zagrebačkog lista „Za nacionalnu Rusiju“ g. dr. Vl. Maček da je izjavu, u kojoj među ostalim kaže i ovo: „Komunizam, koji nastoji sadašnja sovjetska vlada provesti, nije prošed u čitavom ruskom narodu, pa doživljiv je slom i posvuda u Inozemstvu, kamo ga nastoji sadašnja sovjetska vlada uvesti. Jedna je rada potpuno ozdravljenju ruskih narodnih prilika u velikom ruskom seljaštvu, koje se mora konično organizirati na slobodnom temelju te preboljeti ovu strahovitu sadašnju tešku narodnu krizu...“ Za nas Hrvate kao slavenski seljački narod ovdje ne može biti kolebanja. Naše su simpatije u cijelosti na strani napačenog ruskog seljaka, koji se sada bori za stvaranje nove nacionalne Rusije te za oslobođenje svoje domovine od vlasti III. internacionale.“

INŽ. AUGUST KOSUTIĆ, jedan od prvaka b. HSS, zet pk. Stj. Radića i bivši ministar građevina, pošto je 7 i po godinu proveo u emigraciji, vratio se u Zagreb. U Mariboru je morao sići s vlaka, jer nije imao pasos, već staru zastupničku legitimaciju. Pogranična policija saopštila mu je, da postoji jedno naredenje iz prijašnjih godina, da se odmah uapsi, čim prede granicu, pak je stavljena pod policijsku prismotru. U pratnji policijskog činovnika mogao je otpustiti u Zagreb. Međutim vraćen je iz Pragerskog u Maribor, kamo je nakon njegovog dolaska stigla obavijest ministarstva unutrašnjih poslova, da mu se ne prave smetnje. Na tijest o dolasku inž. Košutića sakupio se na bivšem južnom kolodvoru veliki broj prijatelja inž. Košutića i prijatelja HSS te su priredili srdične ovacije. — Ovaj njen povratak svratio je pažnju javnosti u velikoj mjeri. Misli se, da će se sada potratiti i g. Juraj Krnjević, koji je prije 7 i po godinu s njim zajedno bio otisan u inozemstvo. Iako se povratku inž. Košutića ne pridaje neki naročiti politički načaj, ali se podvlači njegova važnost i koist za stranku, pošto je on poznat kao vrlo sigilan politički radnik. Na osnovu njegovog isticanja značaja predsjednika g. dra. Mačeka smatra se, da će raditi u sudslosti sa ovim jedinim vodom hrvatskog pokreta.

FINANCIJSKI ODBOR Nar. Skupštine nastavio je prečesom proračuna pojedinih ministarstava.

POREŠKE KARTE ZA KUCNU POSLUGU odlukom ministarstva financija od 6. veljače imaju se prodavati isključivo u poreškim upravama.

ZLATONOSNI PIJESAK U DRAVI. Naučnim ispitivanjem u rijeci Dravi industrijalac Šandor Braun iz Durdevca kraj Bjelovara pronašao je znatnu količinu zlatnosnoga pijeska. U najskorije vrijeme kapi početi s eksploracijom.

POVIŠENJE CIJENA PAPIRU. Od 15. t. mj. cijena svim vrstama papira i karbona biće povišena za 5% a od 27. t. mj. od 8–16%. To povišenje nastalo je zbog toga, što je cijena celulozi — zbog potreba zaoružanja — na svjetskom tržstu poskupila za 100%.

TALIJANSKI TRGOVCI ponovno kupuju stoku u Međumurju i Prekomurju. Najveći interes pokazuju za bifikove i voštive. Posljednjih dana kupili su preko 50 vagona naše stoke u ukupnoj vrijednosti oko 2 milijuna dinara. Zbog veće potražnje skočile su cijene. Živi bikovi prodavani su iznedu 4 i 5 1/2 dinara po kilogramu.

Iragocjenog vremena utrošiti na njih otkad počese da bezobrazno lažu o uspjesima zločinačkih Frankovih nacionalista.) No, ipak si morao čuti o novim moskovskim procesima.

Njih sedamnaestorica optuženih! Sedamnaestorica onih koji su sudjelovali u stvaranju nove boljjevičke majstice Rusije. Sad su optuženi oni koji su nekada pokrenuli slavnu revoluciju „potlačene“ klase. Radek, — ah, slavni Radek — strah i trepet starocarske aristokracije, pobornik (bogati pobornik) radničkih prava; onaj koji se tako lijepo znao uvaliti u muke duške automobila; Radek — proletar sada stoji na optuženičkoj klupi i čeka pre-sudu.

Zamisli, dragi druže — njih sedamnaestorica!

Kažu mi naši poznanici, stari državni, da su prijašnja sedamnaestorica koja su ubijena — još živi.

— Buržujske novine — vele — dionose da su ubijeni. A mi znamo — vele — da su još živi i žive u ljubavi a drugom Staljinom!

Grle se „tovariš“ Staljin i se-

Maske dolje - glave gore!

Ko je najviše ljubljen?

Krist!

A ko najviše mržen?

Krist!

I ljubljen i mržen biti! Imati za sebe duge čete, i protiv sebe čitave skupine. I toliko vjekova iza smrti, dok se na sve druge zaboravlja i tek nuzgredice ih se samo spomene, zar i to nije čudo koje svjedoči da On nije samo Čovjek, nego i Bog.

Ljubljen je sve od onoga koji ima veliki, ali zdrav um — pa do bezazlenoga, samo ako ima plemenito srce.

Prezren je, mržen je, sramočen je, klevetan je, blačen je — od mnogih: podignutih i poniženih.

Od povišenih — jer im je tvrd zakon Njegovog moralu; od poniženih, jer je On „pokrovitelj“ svih satiratela i krvopija maloga puka.

On — koji je rekao: Ptice imaju svoja gniazda i zvijeri svoje duplje, a Sin čovječanski nema gdje zakloniti glavu — On je štitnik onih iz bogatih palača!

On — koji od jaslica pa do križa nikad ništa nije imao — On je zaštitnik onih koji posjeduju toliko a da ni sami ne znaju koliko.

On — koji, kako kaže Papini, u 33 godine svoga zemaljskoga života, nije nikada u svoje ruke uzeo novac — On je potpora kapitalističkih debljina, koje zgruč u hrpe — na gomile.

On — koji je rekao: „Zao mi je naroda“ — i nahranio ga čudom — On je najveći satiratelj sirotinje, i sirotinji nema izlaza, nego i uspomenu na Nj posve izbrisati...

Daleko bismo išli. Tačka.

Potomcima onoga naroda, koji nam je Krista na križ razapeo, moramo čestitati! I štampom i došaptavanjem razvratnih ideja, u današnje tupo i gladno doba, pozabavili su oni nas, ispačen i izgladnjeli narod, mržnjom protiv Krista i svega što na Nj poteče. Tako su odvratili pogled od svojih bogatih spremišta i gvozdenih sanduka. Produljili su i opet vjek svojoj krvnicičkoj raboti u isisavanju i Štrbanju po zdravom narodnom i uopće ljudskom organizmu. Kada obljutave jedne parole, stvorice druge, i to će biti sve dotele dok utroba zemljuna ne izbací na površinu duge odrede koji navještaju borbu na smrt i život — borbu čisto idejnu, ali takvu koja će tražiti beskompromisnu primjenu u život — borbu moralu protiv nemoralu, poštenja protiv nepoštenja, pravde protiv nepravde. Pa će onda samo ludak ili rob moći i u skromnoj udovicu, koja niti za odijelo što je na njoj ne može reći da je njezino, gledati neprijatelja koga treba dignuti s lica zemljuna, jer je i takva za „sistem“ sadašnjice — u komu nekolicina obiluje, a većina strada.

Bezobraznoj rabi Sionskih mudraca treba već jednom stati na kraj!

Dolje s maskama, vi satirateli i ubice gladnih duša!

Zato — vitezovi i junaci u zbor! Da rušimo osnove sataniziranih duša i njihovih plaćenika!

Junior

Po svijetu

ZDRAVSTVENO STANJE PAPINO je zadovoljavajuće. Nastupilo je izvjesno poboljšanje.

NEZAPAMCENE POPLAVE U AMERICI. I ako neke rijeke polako opadaju, svijet u poplavljanim krajevima još uvijek živi u najsjećljivim panici. Šteta se sada cijeni na 400–500 milijuna dolara. Preko 900 hiljada lica ostalo je bez krova. U poplavljanim krajevima ljudi umiru u masama od raznih bolesti. Dnevno je sve veća opasnost od novih zaraza. Zbog pljačkanja u jednom dijelu Indijane proglašeno je opsadno stanje.

NOVA IZNENAĐENJA HITLEROVA. 30. I. t. g. prilikom otvora Reichstaga održao je Hitler svoj veliki govor, kojim je brisao i posljednje obaveze Versajskog ugovora. Ponudio je Evropi svoj nacional-socijalistički mir. Njemačke željeznice i Reichsbanka, teorijske zaloge za reparacije, vraćene su pod suverenitet Njemačke. Još je Hitler izjavio, da povlači potpis odgovornosti svoje zemlje za svjetski rat.

MOSKOVSKI PROCES. Sovjetski privaci: Pjatakov (bijeli diktator državne banke i bijeli pomoćni ministar u ministarstvu za tešku industriju), Sokoljnikov (bijeli ministar financija i bijeli poslanik u Londonu, koji je potpisao ugovor u Brest-Litovskom), Radek (Židov, komu je pravo ime Sobelsohn, poznat u svijetu kao najistaknutiji sovjetski novinar), Serebjakov (bijeli pomoćni ministar u ministarstvu saobraćaja) i još 13 uglednih komunista izvedeni su u Moskvi pred sud optužbom, da su spremlili obaranje sadašnjeg režima u Sovjetskoj Rusiji pod vodstvom Trockoga. Optužnica im je stavljalna na teret, da su kanili nasilno srušiti sovjetsku vladu te izmijeniti postojeći socijalni i politički poredak u Rusiji. U tu svrhu da su tražili i primali pomoći iz Njemačke i Japana. Zatim da su organizirali mnoge sabotaze u rudnicima i na željeznicama, da su izručili brojne vojničke planove Njemačkoj i Japanu i da su spremljali atentat na Staljina, Molotova i druge ličnosti. Optuženi su sve priznavali, što god je htjela optužba. Uistinu su fantastične te njihove samooptužbe, jer su se upravo bološno natjecali, koji će više priznati. Misli su, da će tako sebi spasiti glavu. Radek je na kraju svoga presuštanja ipak napomenuo, da su on i ostali zatvoreniči dali svoja priznanja tek poslije 3 mjeseca zatvora u tamnicama sovjetske zloglasne G. P. U. Ni optužba ni priznanja optuženih nije nimalo uverljiva. Očito je, da je proces bio insceniran za to, da se maknu Staljinovi protivnici. Prema pisanju „Kuryer Codzieny“ optuženike u ruskim zatvorima toliko duševno i tjelesno muče, da oni očekuju smrt kao spasenje od svog očajnog stanja. Nakon završenog preslušanja optuženih i svjedoka Vojni kolegij Vrhovnog Suda Sovjetske Unije osudio je: Pjatakov, Serebjakova, Muralova i još desetoricu optuženih na smrt strijeljanjem; Sokoljnikova, Radeka i Arnolca na 10 godina, a Stroilova na 8 godina zatvorenja. Središnji izvršni odbor odbio je molbu za pomilovanje osuđenih te je izvršena smrtna osuda strijeljanjem iz mitraljeza nad osuđenom trinaestoricom.

NOVI AUSTRIJSKO-NJEMACKI PRIVREDNI SPORAZUM potpisani je u Beču.

Predviđa povećanje trgovačkog prometa za oko 40 milijuna Šilinga.

RASPUSTANJE SLOBODNOZIDARSKIH LOŽA U PORTUGALIJI. Vlasti su raspustile dvije framsanske lože u Portugalji, i to „Gremio Lusitano“ i „Gremio Seara da Rus“.

Zašto?

Učka je krasna u žaru zapada, kad za njom tone zlatna kugla. Posljednje sunčane zrake padaju u malo, mirno i drago moje seoce.

Sve je tako tih... tih... — U krošnji stoljetnih hrastova i lipa lagani vjetrići čarlija. — Crkvica je nijema i pusta. — Pauk je raspreo mrežu po kutovima. — Na slikama se opaža debela prašina. — Kroz razbijeno staklo pada posljednja sunčana zraka sa Učke — kao da hoće da ujlepša ono što je zamrlo — davno zamrlo.

Svetohranište!... Prazno! — Baš prazno! — Vrataša su zatvorena — skrivaju prazninu.

Suton. Lagane sjene opažaju se u crkvi... Sve tone u sivkastu koprenu večeri. Nema svjetla... Ni pred svetohraništem!... Kako je to žalosno... bolno!... Zar tu uopće ljudi ne žive?... Zašto tako posljednja sunčana zraka zadrhne, poljubi vrata svetohraništa i klone da ustupi mjesto sutoranskog sjeni, a ova tami koja jedva propušta slabu mjesecučev trak da padne na onu... prašnu — sliku — — probodenog Srca?!

Zašto je moja crkvica tako pušta i prazna — — i... nijema — — bez svjetla?!... A tamo — — u krčmi, u plesnoj dvorani ima mnogo, da, mnogo ljudi — — i — mnogo mladih srdaca?... Zašto se tamo mnogo pjeva — — a ovdje je sve ni-

jemo; zašto, da, zašto se tamo mnogo psuje i grieši?... — — Zašto ono dijete zna što nikad ne bi smjelo znati, a ona djevojka sve više pada? Zašto tolika lijenos, nesavjesnost, mržnja, praznovjerje? Zašto? — —

Posljednja sunčana zraka, sutone, tamo, ti paučino i prašino, ti jadna moja pusta crkvice, o vi stoljetni hrastovi i lipe — — — gvorite!!!... Zaklinjem vas, recite mi. — — zašto?!

Lipe jače zašušte, mjesecučevi traci zatitraju sjajnije na prašnoj slici probodenog Srca i... ja gledam... i... vidim — — — duboki prodirni pogled raspetog Krista. — — — Slušam i... čujem: ... Tu nema Gospod posrednika... nema svećenika! — — P. L.

FILIPINSKA DRŽAVA je jedina katolička država u Aziji. Od 14 milijuna stanovnika 11 milijuna je katolika, 10 hiljada protestanata, 400 hiljada muslimana, 140 hiljada pogana urođenika i 60 hiljada Kitajaca. Prema narodnosti 12 milijuna je urođenika, 15 hiljada Španjolaca ili mješavaca, 3 hiljade Amerikanaca. Katolički svećenika ima 1400, od kojih 800 urođenika. Svega ima: 2 nadbiskupa, 10 biskupa i 2 apost. vikara. 6 biskupi i 1 nadbiskup su urođenici, ostali su američkih ili španjolskih podrijetla. 6 biskupija ima svoje sjemenište sa 900 sjemeništaraca i bogoslova.

Da li je drug drž. tužilac ikada ikoga ubio, da li je sudjelovao u komunističkoj revoluciji 1917 god. i krvlju i ubojstvima srušio vlast i cara? — Jest, i to niko ne može da poreče! Pa zašto onda napada druga Radeka i ostale optužene drugove?

Kažu, da su trockisti. Ali — ali! Trocki je Židov, a Staljin miriši po njima. A Židov ostaje — Židov!

Nekako mislim o ovim moskovskim procesima i po danu i po noći, pa sam zaključio (ali to ostaje medu nama), da tovariš Staljin hoće da sam ostane na vlasti, da postane „Führer“ ili „Duce“.

Zato je otišlo u smrt sedamnaest boraca komunizma, a zato će i druga sedamnaestorica — s Radekom na čelu — otići. Drug Staljin mora da postane „slovio i riječ“.

Naši neprijatelji kažu:

— Neka se kolju, neka. Jer — vele — znači, da tamu ne rastu limunovi na trsotinama lože, a ruže na stabljici karafila!

— Oh, oh, druže! To me peče! Zar da Rusija prestane biti rajem na zemlji?

mliji? Druže, radi toga ču se ubiti! Tu sramotu ne bih mogao podnijeti.

Oh, njih sedamnaestorica — kan-didati smrti!

Molim Te, piši mi, utješi me!

— Još jedno! Dragane, piši mi što je na Tvojim sveučilištu? Da li drugovi napreduju?

Usput Ti se žalujem, jer Radek je kao i Ti Židov.

Pozdravi mi drugove Loewa i Moritza i drugarice slobodne ljubavi. Čuo sam da ih je desetak pobacilo pi-ljenčad.

Javi mi — javi!

Tvoj

VJERUJETE LI? Nedavno je neka novina javila, da bi za generala Franka bio dobitak, kad bi iz Španije otišli strani dobrovoljci. U tom bi slučaju čete generala Franka zauzele konačno Madrid u roku od 10 sati, a za sedmicu bi dana došle sve do Katalonije. Prema podacima, koje ima londonski odbor za nemješanje, vlada ima oko 20% više dobrovoljaca nego general Franko. U međunarodnoj brigadi bore se poneko 4.500 Rusa, 14.000 Francuza i Belgijanaca, 9.000 njemačkih antifašista, Austrijanaca i Čeha, 6.500 Poljaka i 7.000 talijanskih antifašista. Vlada u Valenciji ima 8 eskadrila po 9 aviona sa isključivo stranim pilotima, većinom Rusima. — Čudno, ali svejedno istinito, je li, drugovi?

MAHATMA GANDI izjavio je najodlučnije, da se više ne će baviti politikom.

NIJEĆI VISE NE SMIJI PRIMATI NOBELOVE NAGRADA. Hitler je potpisao uredbu, kojom se za svagda svima Nijemcima zabranjuje da prime Nobelovu nagradu. Obrazovao je njemačku nagradu za umjetnost i nauku, koja će svake godine biti dodijeljena trojici Nijemaca, koji će je zaslužiti. Svaki od njih će dobiti 100 hiljada maraka.

POBUNA U KINI primiče se kraju. Potvrđuje se vijest, da su se general Jang Hučen i ostali zapovjednici bivše sjeverne armije pokorili naredbi iz Nankinga, da raspuste svoje čete, pošto ih prethodno povuku do određene demarkacione linije uz uslov, da im se vodi, generalu Čang Sue Ljangu, dozvoli, da prije toga uputi svojim četama naredbu, u kojoj će im izložiti položaj.

NOVU JAPANSKU VLADU uspio je da obrazuje bivši vojni ministar general Hajaši. Osim predsjedništva on je preuzeo i ministarstvo unutrašnjih poslova.

INDIJSKI NACIONALISTI pri izborima za indijski kongres dobili su 36 mandata, dok su sve druge stranke dobile 24. Veliki je to uspjeh za njih jer će sada raspolagati velikom većinom. Tim veći, što će ih pogmati i nezavisni sa svojih 9 mandata.

KATOLIKA U KINI ima 3 milijuna. 1907. bio ih je milijun, 1920. dva milijuna, a 1936. tri milijuna. Slabijem porastu od 1920. do 1936. kriv je svjetski rat i nesreće poratne prilike u Kini. No od 1933. dalje opet se opaža znatni porast.

SAMO SJEDINJENJE CITAVE IRSKE, kako je to izjavio predsjednik Slobodne Irske Države — De Valera, može da zadovolji aspiracije irskoga naroda.

PRAVO GLASA ŽENAMA u Bugarskoj zaključeno je, da se dade, ali ne svima, već samo majkama.

NEZAPOLENIH U AUSTRIJI ima 228 hiljada.

PARSKA SVJETSKA IZLOŽBA otvara se 1. svibnja. I mi ćemo na njoj imati svoj posebni paviljon.

Križarske vesti

PODJELA POSLOVANJA. Upozorju se K. b. da se u svim pitanjima redovnog nutarnjeg poslovanja obraćaju na svoje stajške zajednice, radnici na zajednicu radničke križarske omladine, seljaci na zajednicu seljačke križarske omladine, daci na Mahnićevu dačku križarsku zajednicu. Sve zajednice nalaze se u Zagrebu, Palmotićeva ul. 3.

NOVA KRIŽARSKA BRATSTVA. Osnovana su u Srijemskim Karlovcima, okružje Đakovo; Bosanski Novi, okružje Banjaluka; Potočani i Modriča, okružje Sarajevo.

ODRŽANI TEČAJEVI. Održani su križarski tečajevi u: Vinogori 31. I. te 1. i 2. II. 1937, koji je vodio S. Jurić i B. Simunić, te u Granešini, koji je vodio br. Samec iste dane.

NAJAVLJENI TEČAJEVI. U Brčkom se drži tečaj za cijelo područje od 11. do 15. II. 1937. Prijave se šalju na župni red Brčko.

SOCIJALNI DAN KRIŽARSTVA. Križarska organizacija priređuje priredbu križarskog socijalnog dana u mjesecu ožujku i travnju. Dan će pojedino mjesto odrediti prema mjesnim prilikama. Na taj dan držat će se unutar društva socijalna predavanja za članove i prijatelje, a gdje je to moguće i za širu javnost. Mogu se davati i komadi socijalnog karaktera. Upute o toj priredbi razaslala je svaka pojedina križarska zajednica za svoje područje.

KRAJEVNI SASTANAK: U Podravskoj Slatini drži se 7. II. 1937 u 3 sata popodne sastanak izaslanika križarskih društava cijelog onog područja. Sudjeluje i zaslanik V. K. B.

SAMO JEDAN GRAM RADIUMA imamo u cijeloj državi, kako je to žalošće ustanovljeno na godišnjoj skupštini Jugoslovenskog društva za rak.

Razgovor s čitaocima

POST I NEMRS

UPIT: Evo nam korizme. Želio bih točno znati, kakvi propisi vladaju glede posta i nemrsa. Znam, da u tom obziru svaka biskupija ima svoje olakšice i otpust. Zato me toliko ne zanima, koji su zakoni za opću Crkvu, nego baš za šibensku biskupiju i apostolsku administraciju.

ODGOVOR: Biću kratak. Zato ću ti sve propise, s obzirom na naše dvije biskupije, iznijeti u 13 točaka:

1. Dani posta i nemrsa, kad je zabranjeno meso i mesna juha, a dopuštena su jaja, mlijeko i hrana i kojimudrago začini, bili oni i od životinjske masti, jesu: a) Sve srijede i petci u korizmi, osim srijede iz Cvjetnice; b) subota iz Ciste srijede i Velika subota, samo do podne; c) sve kvatrene srijede, petci i subote u godini; d) uoči Duhova, Velike Gospe, Svih Svetih i Badnji dan.

2. Dani posta bez nemrsa jesu: a) Svaki pondjeljak, utorak i četvrtak u korizmi; b) srijeda iz Cvjetnice; c) subote u korizmi, osim subote iz Ciste srijede, kvatrene subote i Velike subote do podne. U ove dane posta bez nemrsa dozvoljeno je meso ne samo na objedu, nego i na večeri, a ujutro je dozvoljena mlijeca hrana.

3. Dani samoga nemrsa bez posta, kad je zabranjeno meso i mesna juha, a dozvoljena je svaka druga hrana, pa i masna začina, jesu svi obični petci preko godine, osim kad je post i nemrs.

4. U dana posta dopušteno je samo jedampat na glavnom obroku jesti do sitosti, dok ujutro i uvečer vrijede mješni običaji. Dozvoljeno je glavni obrok izmjeniti tako, da se objeduje namjesto večere, a večerava namjesto objeda.

Je li potrebno i ovo?

Ovako se ne piše

Nedavno je neka beogradска novina donijela jedan socijalni članak o bijedi materijalno i ekonomski propalih ljudi. To i treba. Mi nemamo ništa protiv toga, dapače i sami znamo o tome pisati i govoriti. Međutim, nešto ipak ne smijemo ni ne možemo dozvoliti. To je namjera kojom su pisani takvi članci. Negdje pri koncu članka koji je dug gotovo 4 stupca piše kako neki „bijeli čovjek“ govorio: „Kažu da je Bog sveznajući, svemogući, sve prašta.“ Zaboravio sam što još...“

Ovako se ne smije! Najprije je iznesena bijeda koja je više puta uzrokom moralnom padu, a zatim se dodaje ono što čitavom članku daje ton koji nije nimalo lijep. Usta jednoga čovjeka koji je propao stavlja se ono što je nekome možda i bilo glavno da kaže. Neizravno se okrivilo Boga. Baca

5. U dana posta bez nemrsa dozvoljeno je mijesati meso i ribu.

6. Dužni su na post oni, koji su navršili 21 godinu, a nijesu još ušli u šezdesetu.

7. Dužni su na nemrs oni, koji su navršili sedmu godinu života, pa sve do smrti.

8. Nema ni posta ni nemrs u nedjelje i u zapovjedne blagdane. Pada li post i nemrs u ove dane, tada prestaje obveza te se ne prenosi na predašnji dan pr. u subotu.

9. Oni, koji jedu u ekonomičnim menama, restauracijama i gostionicama dužni su na nemrs samo u sve petke, na Cistu srijedu i na Badnji dan.

10. Oni, koji putuju brodovima ili željeznicom dužni su na nemrs samo na Cistu srijedu, u sve kvatrene petke, na Veliki petak i na Badnji dan.

11. Župnici mogu u pojedinim slučajevima, radi opravданa razloga, udjeliti pojedinim vjernicima i pojedinim obiteljima otpust od posta i nemrsa.

12. Vjernici će za ove otpuste nadoknadi drugim dobrim djelima, navlastito milostinjom siromasima.

13. Za druge otpuste župnici će se, u poještinim prigodama, obratiti Biskupu.

Postom se pridonosi žrtva ljubavi Gospodinu Bogu, poštije i sluša majku Crkvu, krote požude, jača duh, a što se tiče tijela, po mišljenju liječnika, post je za tijelo ne samo zdrav, nego i potreban.

Vrijeme za uskrsnu sv. Pricest traje od prve korizmene nedjelje (14. veljače) do blagdana Presv. Trojstva (23. svibnja).

održala je lijep i sadržajan proslav o našnjem položaju djevojke i putu, koj mora krenuti katolička djevojka. Gdica F kac T. osjećajno je deklamirala pjes „Osamljena kućica na kraju sela“ od P. Irića. I simpatični mali Vjeko Skarić izvani programa, s mnogo efekta deklamiraju dvije pjesme. Zatim je odigran komad „Nrijino dijete“ u 6 činova. Komad je na san pnema istoimenom romanu, a sadrži je uzet iz savremenog londonskog vata. Igra je bila na visini. Svojom lijepom igrom osobito se istakla gdica Pavlov D. u ulozi stare služavke Kunegunde.

MOHORJANIMA NA ZNANJE. Oma, koji misle naručiti knjige družbe Mohorja, preporučam, da se u toku ovog mjeseca jave i podnire preplatu. Za Din mogu dobiti 6 lijepih knjiga. U ovo novčano sveti uključena je i poštarina. Ti se želi upisati kao dosmrtni član, može biti informacije kod povjerenika. Primaju takoder dobrovoljni doprinosi za „Kulturdin“, i to za siromašne Slovence po žavi i izvan države. Svaki i najmanji nar prima se za zahvalnošću. Plodove to „Kulturnog dinara“ uživaju i siromašni benski Sloveni. Javite se što prije Povjenu u samostan sv. Lovre.

U FOND NASEGA LISTA doprinijeli su: Preuzv. g. dr Josip Srebrnić, biskup Šibenik i Šare Stipe po Din 20, don Fran Antunović (Zemunik) i Topić ud. Klemer na po Din 10, Živković Mate Din 5. — počasti uspomenu pk. Ivana Milin Don Marko Corić (Pirovac) Din 20. — zahvalu vlač. don Kreši Zorić ml.: Grubi Petar Din 50. — Uprava harno zahvaljuju

ZIKJE

NASE NOVOOSNOVANO KRIŽASKO BRATSTVO zauzimanjem vlač. dra Gubera i njego napreduje. Već im preko 30 članova. Sada uredujemo prošire gdje ćemo napraviti i pozornicu priredbe, za koje se već spremamo. — Odana nam je brat iz Vodica Josip Sprijić održao trodnevni tečaj. Održao nam je u predavanja o Križarskom radu, o ciljevima i značaju križarske organizacije i o drugarstvu. Uputio nas je u vodenje organizacije teoretski i praktično. — Osobito značenje je imao njegov javni govor (jer brat Sprijić seljak) što ga je održao u djetelju 24. I. t. g. iz sv. mise, a prisut je bilo skoro čitavo selo, muški i ženski. Govorio je o teškim prilikama naših se uzrocima zla na selu i u svijetu uopće, može spasiti današnje bolesno društvo, zadružarstvu, o potrebi organizacije, o važnosti križarske organizacije za preporod našega sela, o križarskoj ideologiji. Završio je zaželivši dobar uspjeh našoj mladoj organizaciji za dobro i procvat našega se ponosa i diku naše sv. vjere i drage na Hrvatske Domovine. Svojim vatreminim govorom brat je oduševio sve prisutne koji su mu burno odobravali. — U utorak ujutri Križari su otpratili do parobroda brata, koji im je obećao, da će ih opet posjetiti. Rastadoše se uz srdačni: Bog živi!

N. Jajac, križar-Zirjan

Hrana duše

ZIVOTIPIS COVJEKA BOŽJE PROVIDNOSTI. Zadruga Dobre Štampe u Požedala je ovih dana u štampu životipis sv. Josipa Kotolenga, osnivača Male kuće Božje Providnosti i znamenitog socijalno karitativnog račnika. Tko i malo znaće o njemu i njegovom velebnom djelu, s najvećom će željom tražiti na hrvatskom jeziku njegov životipis. Djelo je u talijanskog jezika od autora Lorenza Gentile prevedeno zasluzni starina svećenik don Iv. Niko Sabbionello iz Nerezija na Braču, te će izdati na kojih 15 štampanih araka ukusno opremljeno, formata jeronimskih knjiga, o Uskrusu. Knjiga će stajati 2 dinara za sve koji se prijave kao naručitelj do Uskrsa 1937 kod Dobre Štampe zadruge s o. j. u Slav. Požegi dok za sve kasnije naručitelje dinara 30. — Naručiocima će knjiga biti dostavljena čim izdaje iz štampe trošku izdavača. Tko želi unaprijed poslati cijenu može se poslužiti čekom zadruge Dobre Štampe u Požegi broj 39.583. Poželjni su preprodavači, kojima će se učiniti znatna pogodnost. — Knjiga će biti ilustrovana

MALI OGGLASNIK

UNAJMLJUJE SE DUCAN za trgovinu: Novi Pazar kućni br. 298. — Za potanje obavijesti obratiti se vlasniku g. Petru Kitaroviću pk. Jakova.

STIGLE SU SREĆKE ZA V. RAZRED 33 kola. Vučenje počinje 9. veljače i traje do 3. ožujka. Srećaka za ovaj razred u svim podjelama možete dobiti u Trafici „Karić“ (kraj knjizičare g. Grge Radića) — Šibenik.